

RAVNODUŠNOST U POKUŠAJU

sanjate li i vi
kako ispod vrelog kamenja
pijete hladni vetar
kad sunce potone
plivate u jatu riba
na tački raspleta
pišete pesmu

sanjate li i vi
kako u mraku do grla prolazi vek
u kome je smrt najveća svečanost
u kome glad careva caruje
a pečurke čekaju da prerastu u zvonike

sanjate li i vi
kako vaša prošlost zna o vama sve
iako je deo ogromne panike
i kako sa dna mrtve vode
na prstima dolazite do svog vremena
u tišini

REČ PO REČ

Zalud živi damar putnika
U ovim odajama
Sa dahom minulih leta
Što kroz vreme nosim
Da sebe po svetu rasejem
Zalud i sve samoće
Glasovi noći u telu
Trepet lišća
Usred planine
Zalud kopam dublje
Da udomim nečiji lik
Zatravljen u pepelu
I reč po reč
Naseljavam dušu
Tihim ushitom vedrine

U očekivanju da se obznani
Moje srce pesnika
Iz maglenih daljina znak
Po kome će me prepoznati.

Slobodanka Živković

TIŠINA

vodila me sa sobom i volela
katkad kao nešto svoje
i napuštala kao rosa biljku
napuštala sam i ja zbog nje
razum ljubav vreme kretanja
u savršenom krugu
napuštala sam i svoju dušu
i ostavljala je da iskusi
kakva je to žudnja
kad napusti cilj koji je
tako dugo tražila

i vraćala se

kao bujica
vrtela me u vrtlogu
i zastajala
kad više nemam snage
kada se više ničemu ne nadam
kad padam u neku pesmu
da napravim dno praznini
i posejem seme reči
u tišini

PORTRET

Moj prijatelj Pesnik
Isprva gotovo slučajno
A zatim sve žustrije
U izgnanstvu svome
Truje se olovnim prahom
Smrznuto slovo
Ne govori ništa
Potentnim pobednicima
Onima koji su ga listali
U imaginarnoj štali
Gde se odmarahu konji
Četiri jahača apokalipse

SAPUTNICI

sunce je vrelo
izrazio je svoje mišljenje bradati skeptik
to mišljenje su izrazili i komunisti
ali gde su oni sada to ne znam
promrljaо je momak koji se vozio u istom autobusu
najstarija koncepcija poznata čoveku je
da je ljudsko biće okruženo silama
koje mu neprestano prete užasom
zašištao je kroz testerisane zube sipljivi
saputnik sa sedišta preko puta
nema razloga zašto one napadaju mene
a ne tebe usprotivio se bradati
svi mi možemo da postupamo bolje
izrazio je duboko negodovanje sveštenik
krsteći se na brzinu
da ali o vašem trošku promrmljala sam
preturajući po džepovima u potrazi
za autobuskom kartom koju je potom
kontrolor dugo zagledao apsolutno
svome poslu veran

U PROLAZU

To što se ovoliko dugo zadržavam ovde
Obnažena do sopstvene kože koju ću odbaciti jednom
Kao iznošenu odeću ispražnjenu od sve zapremine života
Nije poezija
Zato ću jednog dana a možda to bude i uskoro
Odložiti svoj popodnevni odmor
I krenuti da se šetam ovim gradom nasumice
Vreme je da počnem da gledam kako svet živi
Ali samo u prolazu
Možda mi se vreme sopstvenog života
Učini dragocenijim

UDVOJENA PESMA

U čistoti i grehu
Na javi i u snu
Samozatočena
Između vrtloga privida
I virova istine
Razloga i protivrazloga
Po zakonu čitanja
Oглаšava se rečima
I ako u stvarnosti
Nije moguća
Umire udvojena
U jednakim mukama
Sa onim koji je
U svom vremenu
Izgubio
Mnoga druga vremena
Zapisujući je.

TREĆE VREME

Pesma je neživljeni život

Privid stvari

Snoviđenje cilja i strah

Od njegove praznine

Ona i jeste i nije

Pesma

To je treće vreme

Samotno i kao tišina

Neizlečivo lakoverno